An sine periculo mortis omitti potest ligatura funiculi umbliicalis [sic] in recens nato? / [Eliphius Felix Verdun].

Contributors

Verdun, Eliphius Felix. Jadelot, Jean-Nicolas, 1738-1793. Université de Nancy.

Publication/Creation

Nancy: S. Bachot, 1773.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/g5c7m9t8

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

52513/P

ILLUSTRISSIMO, DOCTISSIMO

PRENOBILIQUE VIRO

JOHANNI MARCO WILHELMO

DACKWEILER,

JURIS UTRIUSQUE LICENTIATO,

CELSITUDINIS SUÆ SERENISSIMÆ ELECTORALIS RHENI PALATINÆ

CONSILIARIO AULICO,

JURISDICTIONUM CASTER ET JUCHEN, DUCATUS JULIACENSIS

SATRAPÆ VIGILANTISSIMO,

DOMINO DOMINO MEO

COLENDISSIMO

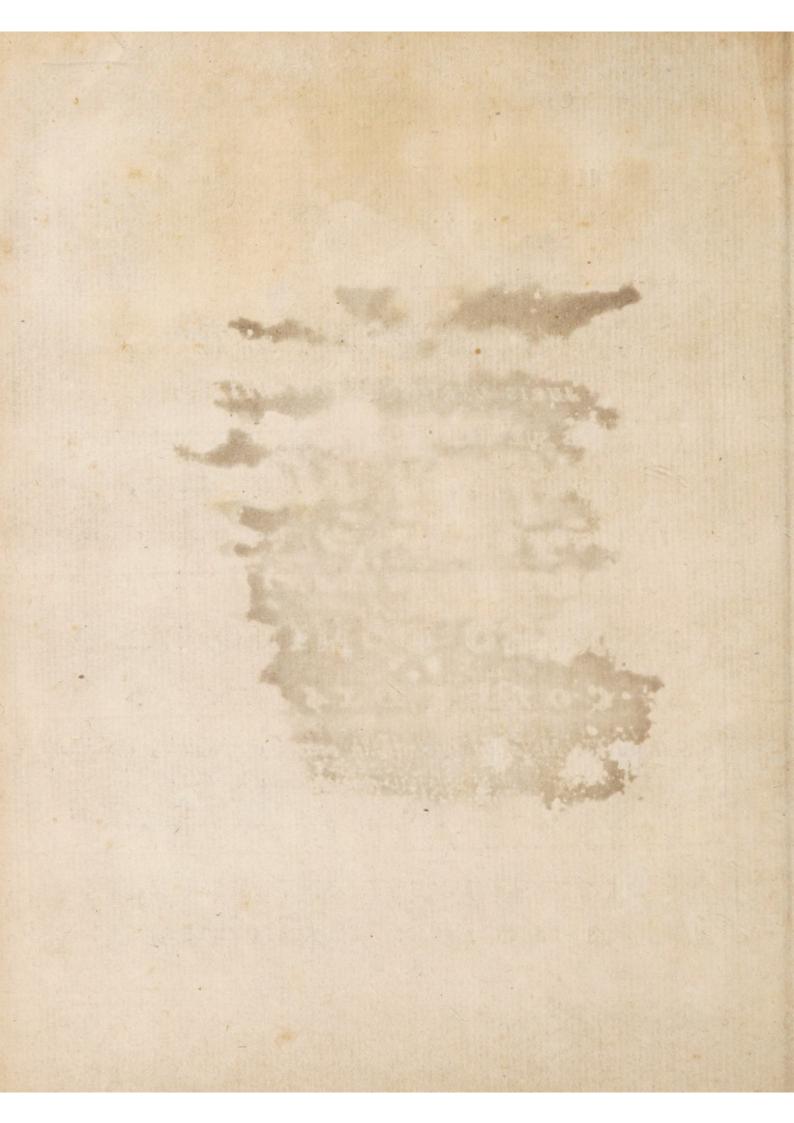
Solemne hoc Medicinæ specimen in æternæ gratitudinis, amicitiæ & obsequii monumentum

DICAT, VOVET, CONSECRAT

ELIPHIUS-FELIX VERDUN,

THESEOS AUTHOR ET RESPONDENS.

AUSTRACE

DEO OPT. MAX. QUÆSTIO PHYSIOLOGICA,

DISCUTIENDA IN AULA FACULTATIS MEDICÆ NANCEIANÆ,

Die Jovis 5 Augusti 1773, horâ septima matutina.

PRÆSIDE

Nobili Viro D. NICOLAO JADELOT, Regis Confiliario & Medico, Facultatis Medicæ Professore Regio, nec non Academiæ Regiæ Scientiarum & Artium Nanceïanæ Socio.

An sine periculo mortis omitti potest ligatura funiculi umbliicalis in recens nato?

I.

ETUS in utero conceptus brevi radicatur, & per placentam quasi planta sum matri accrescit. An ibi propriam vitam gerat, an verò sanguine materno alatur non inquirimus. Aliquam communicationem inter matrem & setum existere non dubitamus, cum catellam alimentis rubià tinctorum mixtis nutri-

vasa sanguinea, an per vasa lactea, an alio modo siat hæc communicatio nondum evictum est. A placenta sanguinem ad setum migrare per venam umbilicalem, per arterias ad placentam redire omnibus notum est. Multæ verò intersunt inter circulationem setus & adulti disserentiæ de quibus non agemus. Unum tantum problema hic solvendum insumemus de necessitate vel non necessitate ligandi suniculum umbilicalem in recens nato.

II.

Funiculum umbilicalem constituunt duo vasa modò dicta. Abscindi post nativitatem necessum est, ut a placenta setus separetur. In brutis abrumpi absque hæmorrhagia sciunt: funiculum mordendo nempe contundunt matres & sine ullo adminiculo pars superstes exsiccata decidit. Non idem agunt homines; a maxima antiquitate duplex ligatura funiculo injicitur, & inter illas sectio instituitur, ita præcavetur hæmorrhagia matris & setus. Unde hæc brutorum supra homines prærogativa? An verum adest hæmorragiæ periculum? An a contusione & dilaceratione per dentium impressiones sacta in animalibus? An sanguine magis turget suniculus umbilicalis humanus? An inutilis censeri debet hæc ligatura? Experientiam anatomia sussultam investigando, hujus problematis solutionem deprehendemus.

III.

Si primò experimenta inquiramus, multas, uti folent, dissensiones reperiemus. Alii quippe hanc ligaturam necessariam credunt, alii inutilem censent, ad experientiam omnes clamitant. Sic doctissimus hallerus Elem. physiol. tom. 8, p. 441, qui summa sua eruditione authorum testimonia justa bilance perhibet, alios assirmantes, alios negantes affert. Authoritates comparavimus, & revera sunt observationes utrique sententiæ saventes. Ad necessitatem ligaturæ inclinat celeberrimus author L. C. hac sententia fretus. Rarò genus humanum errat quando consentit, cuì asserto in physicis minorem vim concedimus.

IV.

Alia adhuc argumenta ex anatomia addit laudatus Author. Vidit nempe liquores injectos in vasa setus per resecti umbilici vasa essuentes. Sanguinis motum in vena & in arteriis umbilicalibus sat validum vidit. Plures testari setum periisse resecto umbilico & non ligato perhibet. Neque laceratus suniculus umbilicalis more brutorum ab hæmorrhagia suit immunis; populi barbari qui suniculum mordicus abrumpunt, tamen ligant. Alii ex suniculo sanguinem essuentes viderunt, & ubi non essuente, id a debilitate pendere assert.

Cur in hoc bruta ab homine differant, ulteriùs urget celeberrimus Author, ab eo nempe quòd fanguinea magis sit hominis placenta, quòd ampliora sint umbilicalia vasa; addit asinorum & equorum pullos ex umbilicalium vasorum sectione periisse, testimonio Berengarii fretus; ipse funesta exempla hujus ligaturæ neglectæ refert. Schulzius adversariæ sententiæ sautor non ausus est proprios infantes in speculationis sidem umbilicis tollere liberis.

VI.

Iisdem inducti ratiociniis & experimentis authores medicinæ forensis, mortis reos illos autumant qui prolem ita sine ligatura umbilici exponunt. vid. Hebenstreit anthropol. forens. p. 418. Hanc tamen addunt circumstantiam quod si laceretur suniculus, minus sit periculum, & cautiones dant incisori habendas, si de morte infantis per hanc causam pronunciare velit; unde patet quod non in omnibus circumstantiis mortem certam adducere estimet absentiam ligaturæ suniculi umbilicalis.

VII.

Observationem tradidit eruditus Seweikhard de non necessaria funiculi umbilicalis deligatione Argentorati 1769 qua constat, quod sine ligatura suniculi umbilicalis vivat setus, & authoritatem expertissimi D. Fried in arte obstetritia magistri allegat, qui sæpius experimenta circa hanc rem instituit, hæmorrhagiam verò inde natam nunquam observavit. Equidem cum non necessaria sit in brutis, etiam illam in setu humano nascente omitti posse estimamus.

VIII.

Rationem hujus asserti ex anatomicis eruere possumus, quippe naturali vià incedens sanguis post nativitatem, ab arteriis umbilicalibus viam dessectit. Arteriæ hypogastricæ minorem resistentiam offerunt in neonatis ac arteriæ umbilicales, ob angulum retrogradum quem sequuntur ultimæ. Viam igitur saciliorem sequitur sanguis & ad extremitates inferiores tendit.

IX.

Cur ergo pericula & mortes ex absentia ligaturæ suniculi umbilicalis observarunt nonnulli quorum sidem negare non possumus? Rationem elegantem & veram proposuit recentior quidam author celeberrimæ facultatis Parisiensis Medicus Cl. Alphons. Leroi Recherches sur les habillemens des semmes & des enfans Paris 1771 p. 60. Observavit nempe laude dignus author, quòd si post abscissum

funiculum, sine ligatura, relinquatur sibi ipsi puer modò natus, sanguinem non sundant dictæ arteriæ. Si verò pectus vel abdomen, vel utrumque sasciis & ligaturis, uti pessimus mos est, constringatur, tunc magnà vi prorumpit cruor & periculum mortis brevì instat. Hoc experimentum sæpius repetiit laudatus author, unde concludit ligaturam suniculi umbilicalis esse inutilem, si sibi ipsi relinquatur recens natus: inde Hunterus expertissimus Chirurgus Londinensis vincula suniculo non injicit, & pueros sasciis non retinere jubet. Sic veritas ex errore nascitur, & patet quod sine periculo mortis omitti possit ligatura funiculi umbilicalis, si sibi ipsi relinquatur recens natus absque sasciis.

THESES MISCELLANEÆ.

- I. Ad explicandum generationis mysterium, admittenda sunt germina.
- II. Menstrui effluxûs rationem non reddit plethora, neque leges hydraulicæ explicant, multo minùs fermenta.
- III. Subtilissimus quidam liquor in cerebro separatur, qui per nervos defertur ad omnes partes corporis, pro exercendo sensu & motu.

PROPONEBAT NANCEII,

D. ELIPHIUS-FELIX VERDUN Theonisvillanus,
Diœcesis Metensis.

PRO BACCALAUREATU M E D I C O.

NANCEII: Ex Typis Sebastiani Bachot, Regis & Universitatis Typogr. & Bibliop. Jurati.

Digitized by the Internet Archive in 2018 with funding from Wellcome Library

https://archive.org/details/b3034685x

